

Bertha von Suttner, geb. von Konski, zijn vurige vereester, in haar tijdschrift *Die Waffen nieder* die leugen duchtig aan de kaak gesteld.

Mocht het nog lang een leugen blijven. Maar helaas, terwijl Dunant's zoon weder rijst en een nieuw geslacht zijn verdiensten dankbaar erkent, ligt zijn lichaam, afgestreden, moegetobd op het ziekbed neder en kan zijn ziel weldra naar betere streken worden opgeroepen. Zelfs de pen hanteert hij nu slechts met de grootste inspanning en dit is een zeer ongunstig teeken, als men bedenkt, dat hij zelfs te Heiden haar geen oogenblik had neergelegd. De Zuid-Duitsche pers, vooral het Journal d' Alsace, neemt in den jongsten tijd veelvuldig stukken over uit een lijvig werk, dat hij op den Lindenbühl geschreven en voltooid heeft, getiteld *Petit Arsenal contre le Militarisme*. In het Hospiz heeft hij de laatste hand gelegd aan de *Origines de la Croix Rouge*, in manuscript.

Alvorens ten besluite de jeugdige, maar reeds krachtig voortschrijdende beweging ten gunste van Dunant in hoofdtrekken aan te geven, doe ik hem van den lezer afscheid nemen met een opwekkende toespraak aan de dienaren van het Roode Kruis 1). Zij moeten de stem der humaniteit niet slechts op de slagvelden hooren, maar overal haar volgen en medewerken aan de stichting van dat grootsche rijk der broederliefde, Dunant's ideaal.

„De Samaritanen 2) zijn de uitverkoren schaar om dit monument der broederschap, des vredes, der zachtmoedigheid jegens alle nationaliteiten en rassen, ieder geloof, elke partij, te volmaken. De Samaritanen zijn de zendboden van het goede, een edele, glorievolle titel, welke hooge plichten oplegt, noblesse oblige. Grootmoedigheid en verdraagzaamheid op hun banieren voerende, moeten zij met woord en daad hun vaandel getrouw zijn. Apostelen van den vrede zijn zij. De vooroordeelen die de bitterste vijanden van de christelijke liefde zijn, moeten zij een oorlog op leven en dood aandoen.

Trachten wij een hooger standpunt dan het alledaagsche te veroveren, pogen wij onzen horizon te verruimen. Spannen wij ons in, dat het eene volk het andere, de hoogere standen de lagere en omgekeerd leeren begrijpen, leeren achten. Den naaste te troosten, te steunen, te redden is een verheven taak. Laat de getrooste, de genezene, zich in de gelederen zijner redders scharen!

Van een hooger aesthetische standplaats bezien bestaat de arbeid der Samaritanen niet alleen in het heelen der lichaamskwalen, waarmee de menscheid bezocht wordt, maar ook zedelijk zullen zij door het voorbeeld van onbegrensde goedheid te geven, het menschelijk geslacht gezond maken.

En daar het Roode Kruis, dat men 35 jaar geleden een utopie noemde, thans allerwegen vast geworteld staat, waarom zouden dan de Samaritanen

1) Slot van de *Historische Essays*, 1896 te Heiden geschreven.

2) De naam Samariter is omstreeks 1881 en 1882 in Duitschland opgekomen. Prof. Friedrich von Esmarch, te Kiel, stichtte toen een vereeniging van Samariter en Samariterinnen, om de beginselen van het R. K. ook in vredetijd toe te passen. Zij was de eerste van talrijke zustervereeningen, die zich alle bij het Duitsche R. K. hebben aangesloten.